

**ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส
ของนิสิตสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา
Common Errors in the Use of French Adverbs
by Students majoring in French for Communication at Burapha University**

นิชุตตา บุญขำ (Nichuta Bunkham)¹

Received: February 19, 2026

Revised: March 24, 2026

Accepted: May 7, 2026

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของนิสิตสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา โดยเก็บข้อมูลจากงานเขียนของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุচ্ছেตภาษาฝรั่งเศส จำนวน 31 คน รวมทั้งสิ้น 124 ชิ้น 875 ประโยค ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส ทั้งหมด 8 ด้าน ใน 120 ประโยค ได้แก่ 1) การสะกดคำ 2) การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค 3) การใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์ 4) การใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม 5) การใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบชั้นกว่า 6) การใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์ 7) การใช้คำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เสมือนคำวิเศษณ์ และ 8) การใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ข้อผิดพลาดส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจภาษาฝรั่งเศส (ภาษาต่างประเทศภาษาที่ 2 ของผู้เรียน) โดยตรง นอกจากนี้ ยังมีข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาไทย (ภาษาแม่) และข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาอังกฤษ (ภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1)

คำสำคัญ: คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส, ข้อผิดพลาด, การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด

Abstract

This research aimed to examine errors in French adverb usage among students majoring in French for Communication at Burapha University. Data were collected from 124 writing assignments, totaling 875 sentences, produced by 31 students enrolled in the course 22633664 Paragraph Writing in French. The findings revealed eight categories of adverbial errors across 120 sentences: 1) spelling; 2) adverb placement within a sentence; 3) the use of adverbs in place of adjectives; 4) the use of adverbial quantifiers to modify nouns or noun phrases; 5) the use of comparative adverbial phrases; 6) the use of adverbs to modify absolute superlative adjectives; 7) the use of adjectives functioning as adverbs; and 8) the use of adverbs requiring gender and number agreement. The results indicated that the majority of errors stemmed directly from a lack of proficiency in French (the learners' second foreign language).

¹ ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Department of Western Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University

Furthermore, some errors were attributed to interlingual interference from Thai (the native language) and English (the first foreign language).

Keywords: French Adverbs, Common Errors, Error Analysis

บทนำ

คำวิเศษณ์จัดเป็นหมวดคำทางไวยากรณ์ที่มีหน้าที่ทางวากยสัมพันธ์และหน้าที่ทางความหมายที่หลากหลาย โดยมีบทบาทสำคัญในการขยายคำชนิดต่าง ๆ ตั้งแต่คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ด้วยกันเอง ไปจนถึงคำบุพบท คำสันธาน คำนาม และคำสรรพนาม นอกจากนี้ คำวิเศษณ์ยังสามารถทำหน้าที่ขยายประโยค หรือทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม (Delatour, Jennepin, Léon-Dufour & Teyssier, 2004, p. 169) แม้ว่าในหลายกรณีจะสามารถละคำวิเศษณ์ได้โดยไม่เสียโครงสร้างหลัก แต่คำวิเศษณ์ยังคงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเพิ่มรายละเอียดและความแม่นยำในการสื่อสารให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในฐานะผู้สอนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุญัตภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in French) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564 ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนมักประสบปัญหาและมีข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์อย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อค้นหาสาเหตุของข้อผิดพลาดในมิติต่าง ๆ พร้อมเสนอแนวทางแก้ไขและพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสในระดับกลาง และระดับสูงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

ในมุมมองภาษาศาสตร์ทั่วไป คำวิเศษณ์จัดเป็นชนิดคำหลักในภาษาต่าง ๆ เช่นเดียวกับคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำบอกตำแหน่ง และเป็นหมวดคำที่รวบรวมคำที่ไม่สามารถจัดไว้ในหมวดอื่นได้อย่างชัดเจน (Creissels, 2006, p. 249) คำวิเศษณ์ คือ คำที่ใช้ขยายคำชนิดอื่นหรือขยายประโยคเพื่อเพิ่มรายละเอียดและความชัดเจนให้แก่ใจความ แม้โดยทั่วไปคำวิเศษณ์จะไม่ใช่องค์ประกอบบังคับของประโยค แต่ในบางกรณีกลับมีความจำเป็นอย่างยิ่งและไม่สามารถละเว้นได้ เนื่องจากเป็นส่วนเติมเต็มสำคัญที่ทำให้ประโยคมีความหมายสมบูรณ์ เช่น ในประโยค *Il s'est comporté admirablement dans l'épreuve*. หากละคำวิเศษณ์ *admirablement* จะส่งผลให้ประโยคมีโครงสร้างที่ขาดความสมบูรณ์ในเชิงความหมายทันทีที่ **Il s'est comporté dans l'épreuve*. (Laurent & Delaunay, 2019, p. 217)

1. คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส

1.1 ประเภทของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส

คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสแบ่งออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่ 1) คำวิเศษณ์ระบุสถานที่ 2) คำวิเศษณ์ระบุเวลา 3) คำวิเศษณ์แสดงอาการ 4) คำวิเศษณ์ระบุลำดับขั้นหรือปริมาณ 5) คำวิเศษณ์ที่ใช้ในประโยคคำถาม 6) คำวิเศษณ์ที่ใช้ในประโยคอุทาน 7) คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ 8) คำวิเศษณ์แสดงความคิดเห็น 9) คำวิเศษณ์ในถ้อยคำ และ 10) คำวิเศษณ์เชื่อมความ (Laurent & Delaunay, 2019, p. 218)

1.2 หน้าที่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส

คำวิเศษณ์ที่ปรากฏในประโยคมีหน้าที่ 2 อย่าง ได้แก่ 1) ขยายชนิดคำหรือกลุ่มคำในประโยค ได้แก่ คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำกริยา คำสรรพนาม กลุ่มคำบุพบท กลุ่มคำนาม เช่น *Il est excessivement*

* หมายถึง ประโยคมีข้อผิดพลาดบางประการ

occupé. (excessivement ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์ *occupé*) และ 2) ขยายประโยคและเชื่อมประโยค เช่น *Nous sommes allés en montagne cet été. Ainsi, avons-nous découvert les plaisirs de la randonnée. (ainsi* ทำหน้าที่เชื่อมประโยคที่ 1 เข้ากับประโยคที่ 2)

1.3 ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส

Riegel, Pellat and Rioul (1994) ระบุว่า ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ในประโยคจะขึ้นอยู่กับชนิดคำที่คำวิเศษณ์ขยาย โดยมีลักษณะการวางตำแหน่งดังนี้ 1) วางหน้าคำคุณศัพท์ *Il est très / plutôt prudent.* 2) วางหน้าคำวิเศษณ์คำอื่นที่คำวิเศษณ์ขยาย *Il conduit très / assez / plutôt prudemment.* 3) วางหน้าคำสรรพนาม *Je les ai à peu près tous identifiés.* 4) วางหน้ากลุ่มคำนาม *Il y avait environ une vingtaine de personnes.* 5) วางหน้ากลุ่มคำบุพบท *Il est arrivé juste avant les autres.* และ 6) วางหน้าอนุประโยค *Une bonne bière, ça se boit même lorsqu'on n'a pas soif.*

คำวิเศษณ์ที่ขยายคำกริยาสามารถย้ายที่ได้ตามข้อจำกัดของกลุ่มกริยา กล่าวคือ คำวิเศษณ์สามารถวางหลังคำกริยา *Il relit soigneusement sa copie.* หรือวางหลังส่วนขยายของคำกริยา *Il relie sa copie soigneusement.* คำวิเศษณ์วางระหว่าง l'auxiliaire และ le participe passé ในกริยารูปกาลประสม เช่น *Il a soigneusement relu sa copie.* และวางระหว่างกริยาแสดงทัศนะและกริยารูปกลาง เช่น *Il va / doit / peut soigneusement relire sa copie.* ในกรณีของกลุ่มกริยาที่เป็นสำนวน คำวิเศษณ์วางอยู่ระหว่างคำกริยาและคำที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา เช่น *Il a toujours soif.*

นอกเหนือจากการจัดวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ตามองค์ประกอบต่าง ๆ ของประโยคตามทัศนะของ Riegel et al. (1994) แล้ว Pellat and Fonvielle (2016) ยังได้จำแนกตำแหน่งของคำวิเศษณ์ตามหน้าที่เฉพาะทางวากยสัมพันธ์เพิ่มเติม ได้แก่ คำวิเศษณ์ขยายประโยคที่ทำหน้าที่กำหนดบริบทหรือแสดงทัศนะของผู้พูดต่อเนื้อความในประโยค คำวิเศษณ์ในประโยคคำถามและประโยคอุทาน ซึ่งมีกฎปรากฏในตำแหน่งต้นประโยค และคำวิเศษณ์เชื่อมความที่ทำหน้าที่สร้างความสัมพันธ์เชิงตรรกะระหว่างประโยค ซึ่งมีกฎการวางตำแหน่งที่แตกต่างกันตามนัยสำคัญทางโครงสร้าง

1.4 กระบวนการสร้างคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส

คำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสมีที่มาหลากหลาย โดยมีประมาณ 30 คำที่สืบทอดมาจากภาษาละติน เช่น *bien (bene)* และ *souvent (subinde)* อย่างไรก็ตาม คำวิเศษณ์ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากกระบวนการสร้างคำประเภทต่าง ๆ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนรูปคำ (la dérivation) โดยการเติมปัจจัย *-ment* ต่อท้ายคำคุณศัพท์เพศหญิง เช่น *doux → douce → doucement* 2) การประสมคำ (la composition) เช่น *bien + tôt* กลายเป็น *bientôt* และ 3) การเปลี่ยนหมวดคำ (la conversion) เช่น การนำคำคุณศัพท์มาใช้ในหน้าที่คำวิเศษณ์ เช่น *grave* ในประโยค *Il assure grave.* (Pellat & Fonvielle, 2016, pp. 190-191)

Riegel et al. (1994) ระบุว่า โดยทั่วไปคำวิเศษณ์จัดเป็นคำที่ไม่เปลี่ยนรูป อย่างไรก็ตามปรากฏข้อยกเว้นในคำว่า *tout* และ *seul* (ซึ่งเดิมจัดอยู่ในหมวดคำคุณศัพท์) โดยจะมีการเปลี่ยนเพศและพจน์เมื่อวางหน้าคำคุณศัพท์เพศหญิงทั้งรูปเอกพจน์และพหูพจน์ที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะหรือ *h aspiré* ทั้งนี้เพื่อรักษาความสละสลวยทางเสียงและการเน้นความหมาย เช่น *Ils sont tout ridés.* และ *Elles sont toutes ridées.*

2. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา

Richards and Schmidt (2002) ได้จำแนกประเภทของข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา ดังนี้ 1) การสรุปเกินจริง (Overgeneralization) คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการที่ผู้เรียนนำกฎของภาษาเป้าหมายที่เรียนรู้ออกไปใช้ในบริบทอื่นที่ไม่เหมาะสมหรือใช้กับข้อยกเว้นที่กฎนั้นเข้าไม่ถึง 2) การทำให้ง่ายเกินไป

(Simplification) เกิดจากการที่ผู้เรียนพยายามลดความซับซ้อนของระบบภาษา โดยสร้างกฎทางภาษาที่ง่ายกว่าที่ปรากฏจริงในภาษาเป้าหมาย เพื่อให้ง่ายต่อการสื่อสารหรือการจำ 3) ข้อผิดพลาดด้านพัฒนาการ (Developmental Errors) เป็นข้อผิดพลาดที่สะท้อนถึงขั้นตอนการพัฒนาตามธรรมชาติของผู้เรียน ซึ่งมักจะเกิดขึ้นในลักษณะที่คล้ายคลึงกับเด็กที่กำลังเรียนรู้ภาษาแม่ ไม่ว่าผู้เรียนจะมีพื้นฐานภาษาเดิมเป็นอย่างไร 4) ข้อผิดพลาดด้านการสื่อสาร (Communication-based Errors) เกิดจากการที่ผู้เรียนใช้กลยุทธ์การสื่อสารเพื่อเอาตัวรอดในขณะที่ความรู้ทางภาษาเป้าหมายยังไม่เพียงพอ ทำให้เกิดการสื่อสารที่ผิดเพี้ยนไปจากเจ้าของภาษา 5) ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเหนี่ยวนำ (Induced Errors) เกิดจากการถ่ายโอนการฝึกฝน หรือวิธีการสอนที่ผิดพลาด เช่น คำอธิบายของผู้สอนที่ไม่ชัดเจน หรือตัวอย่างในแบบฝึกหัดที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจกฎคลาดเคลื่อนไป 6) การหลีกเลี่ยง (Avoidance) เกิดจากความล้มเหลวในการใช้โครงสร้างภาษาเป้าหมาย โดยผู้เรียนเลือกที่จะไม่ใช้คำหรือโครงสร้างบางอย่าง เนื่องจากรู้สึกว่ายากเกินไปหรือกลัวว่าจะผิด จึงเลือกใช้โครงสร้างอื่นที่มั่นใจกว่าแทน ซึ่งบางครั้งอาจทำให้การสื่อสารไม่สมบูรณ์ และ 7) ข้อผิดพลาดด้านการผลิตมากเกินไป (Overproduction) คือ การที่ผู้เรียนเลือกใช้โครงสร้างบางอย่างที่ตนเองถนัดหรือจำได้ดีบ่อยครั้งเกินไปจนผิดวิสัยการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติของเจ้าของภาษา แม้ว่าจะถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

3. การแทรกแซงของภาษาแม่ในการเรียนรู้ภาษาที่ 2 และภาษาต่างประเทศ

โดยธรรมชาติแล้ว ภาษาแม่มักเข้ามามีอิทธิพลหรือแทรกแซงการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ในขณะเดียวกัน ทั้งภาษาแม่และภาษาที่ 2 ต่างก็สามารถส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศลำดับถัดไปได้เช่นกัน Lightbown and Spada (2006) ระบุว่า อิทธิพลของภาษาแม่จะปรากฏชัดเจนเมื่อโครงสร้างของแต่ละภาษา มีความแตกต่างกัน เช่น ในกรณีของภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเกิดข้อผิดพลาดได้ทั้ง 2 ทิศทาง สาเหตุสำคัญของข้อผิดพลาดประการแรก คือ การขาดความรู้ที่รอบด้านในกฎของภาษาเป้าหมาย ส่วนสาเหตุประการต่อมา คือ ความคล้ายคลึงกันในบางมิติระหว่างภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียน ละเลยความแตกต่างเล็กน้อย จนนำไปสู่การใช้ภาษาที่ผิดเพี้ยนไปจากมาตรฐานของเจ้าของภาษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

White (1991) ได้นำเสนอการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบตำแหน่งการจัดวางคำวิเศษณ์ระบุความถี่ ระหว่างภาษาฝรั่งเศส *souvent* และภาษาอังกฤษ *often* โดยชี้ให้เห็นว่าแม้คำวิเศษณ์ทั้ง 2 คำจะมีความยืดหยุ่นในการวางตำแหน่งภายในประโยค แต่ยังคงมีข้อจำกัดทางวากยสัมพันธ์เฉพาะภาษาที่ทำให้บางตำแหน่งสามารถใช้ได้ในภาษาหนึ่ง แต่กลับผิดหลักไวยากรณ์ในอีกภาษาหนึ่ง ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1

ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ระบุความถี่ *often* ในภาษาอังกฤษและ *souvent* ในภาษาฝรั่งเศส

ตำแหน่งคำวิเศษณ์	ตัวอย่างประโยค
A+S+V+O	<i>Often</i> , Mary drinks tea. <i>Souvent</i> , Marie boit du thé.
S+V+O+A	Mary drinks tea <i>often</i> . Marie boit du thé <i>souvent</i> .
S+A+V+O	Mary <i>often</i> drinks tea. *Marie <i>souvent</i> boit du thé.
S+V+A+O	*Mary drinks <i>often</i> tea. Marie boit <i>souvent</i> du thé.

หมายเหตุ. S=Sujet, V=Verbe, O=Objet, A=Adverbe, * หมายถึง ประโยคมีข้อผิดพลาดบางประการ

จากตัวอย่างในตาราง 1 พบว่า ผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มีการส่งผ่านโครงสร้าง SAVO เข้ามาในประโยคภาษาฝรั่งเศส โดยการวางคำวิเศษณ์ *souvent* ไว้หน้าคำกริยาตามลักษณะของคำว่า *often* ในภาษาอังกฤษ ในทางกลับกัน ผู้เรียนที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่ก็นำโครงสร้าง SVAO ไปใช้ในภาษาอังกฤษ โดยวางคำวิเศษณ์ *often* ไว้หลังคำกริยาตามตำแหน่งของ *souvent* ในภาษาฝรั่งเศส ปรากฏการณ์นี้ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในทั้ง 2 กรณี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ระบุว่า ภาษาแม่มีอิทธิพลอย่างนัยสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นการเรียงลำดับคำภายในประโยค ดังที่ปรากฏในงานวิจัยฉบับนี้

สำหรับการศึกษาวิจัยในบริบทของผู้เรียนชาวไทย Benassaya (2023) ได้ศึกษาความสามารถในการประยุกต์ใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการระบุและสร้างคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ลงท้ายด้วย *-ment* ในกลุ่มผู้เรียนระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส ซึ่งมีภาษาไทยเป็นภาษาแม่และมีทักษะภาษาอังกฤษในระดับ B1 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนมีการสะท้อนคิดเชิงข้ามภาษา (*les réflexions translinguistiques*) ใน 3 มิติหลัก ได้แก่ 1) ความคล้ายคลึงด้านคลังคำศัพท์ 2) ความสอดคล้องของกระบวนการสร้างคำวิเศษณ์บางประเภท และ 3) ความแตกต่างในเชิงโครงสร้างของการสร้างคำ นอกจากนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังสามารถสร้างองค์ความรู้ผ่านกระบวนการอุปนัย (*les inductions*) โดยสังเกตจากตัวอย่างเพื่อสรุปกฎการสร้างคำวิเศษณ์ด้วยตนเอง ซึ่งการบูรณาการระหว่างการสะท้อนคิดเชิงข้ามภาษาผ่านภาษาอังกฤษและการคิดเชิงอุปนัยนี้ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถระบุและสร้างคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยยังไม่พบการศึกษาวิจัยที่มุ่งเน้นวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนชาวไทยโดยตรง อย่างไรก็ตาม พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์ โดยประภา ศรีแสงทรัพย์ (2560) ได้ศึกษาประเด็นดังกล่าวในงานเขียนของผู้เรียนชาวไทยและระบุว่า สาเหตุของข้อผิดพลาดหลักมาจากอิทธิพลแทรกแซงของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารหลักในบริบทการเรียนการสอน ตลอดจนข้อจำกัดด้านความรู้ทางไวยากรณ์และกลยุทธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และมีคุณสมบัติร่วมกันทั้งในด้านวากยสัมพันธ์ วิทยาหน่วยคำ และความหมาย (Goes, 2022, p. 151) ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า หากผู้เรียนประสบปัญหาในการใช้คำคุณศัพท์ ย่อมส่งผลกระทบต่อเนื่องไปสู่การใช้คำวิเศษณ์ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะกลุ่มคำวิเศษณ์ที่มีกระบวนการสร้างคำมาจากคำคุณศัพท์

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่า ระบบคำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสมีความซับซ้อนและประกอบด้วยข้อยกเว้นทางไวยากรณ์จำนวนมาก ปัจจัยดังกล่าวอาจส่งผลให้ผู้เรียนชาวไทยประสบปัญหาในการนำคำวิเศษณ์ไปประยุกต์ใช้ในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

วิธีการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยพื้นฐานที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมประโยคทั้งหมดที่ปรากฏการใช้คำวิเศษณ์จากงานเขียนอนุเขตของผู้เรียนครอบคลุมทั้งประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และประโยคที่มีข้อผิดพลาด เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป

2. ประชากร ตัวอย่าง และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ คือ นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเอกเลือก 22633664 การเขียนอนุเฉทภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in French) จำนวน 44 ราย ซึ่งเป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ด้านไวยากรณ์และทักษะการเขียนในระดับใกล้เคียงกัน สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยคัดเลือกนิสิตที่เข้าเรียนในรายวิชาดังกล่าวจนครบถ้วนตลอดภาคการศึกษา จำนวน 31 ราย (ทั้งนี้ มีนิสิตจำนวน 13 ราย ถอนรายวิชาหลังการสอบกลางภาค) เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลงานเขียนได้ครบทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ งานเขียนอนุเฉทเชิงบรรยาย งานเขียนอนุเฉทเชิงเล่าเรื่อง (ทดสอบก่อนสอบกลางภาค) งานเขียนอนุเฉทเชิงให้ข้อมูล และงานเขียนอนุเฉทเชิงโต้แย้ง (ทดสอบหลังสอบกลางภาค)

3. เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสผ่านแบบบันทึกข้อมูลที่พัฒนาขึ้นในโปรแกรม Microsoft Excel ซึ่งออกแบบมาเพื่อจำแนกประเภทข้อผิดพลาดในงานเขียนอนุเฉททั้ง 4 ประเภท ทั้งนี้ เครื่องมื่อดังกล่าวได้รับการประเมินดัชนีความสอดคล้องเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งผลการประเมินมีค่าดัชนีเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบบันทึกข้อมูลตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนดำเนินการขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (รหัสโครงการ IRB2-060/2568) ภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง “กลวิธีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในการเขียนอนุเฉทของนิสิตสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา” (นิชดา บุญข้า, 2568)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนเขียนอนุเฉทแต่ละประเภทภายใต้เกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ ความยาว 80-120 คำ ภายในระยะเวลา 40 นาที ผู้วิจัยได้กำหนดเงื่อนไขในการทำแบบทดสอบ โดยไม่อนุญาตให้นำเอกสารประกอบการเรียนหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิดเข้าห้องสอบ อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนสามารถใช้พจนานุกรมภาษาฝรั่งเศสฉบับพิมพ์ (Le Robert micro, 2018) เป็นเครื่องมือประกอบการเขียนได้

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมงานเขียนอนุเฉททั้ง 4 ประเภท ๆ ละ 31 ชิ้น รวมทั้งสิ้น 124 ชิ้น โดยนำมาจัดทำเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบไฟล์ PDF พร้อมทั้งดำเนินการลบชื่อและรหัสนิสิตออกเพื่อปกปิดอัตลักษณ์ของผู้ให้ข้อมูลในการจัดการข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดรหัสแทนตัวตนของผู้เรียนตั้งแต่ ETU_001 ถึง ETU_031 โดยใช้รหัสเดียวกันสำหรับงานเขียนทุกประเภทเพื่อความต่อเนื่องและสะดวกในการสืบค้น จากนั้นจึงคัดแยกทุกประโยคที่ปรากฏการใช้คำวิเศษณ์เพื่อนำไปบันทึกในซอฟต์แวร์ ELAN (พัฒนาโดย Max Planck Institute for Psycholinguistics ประเทศเนเธอร์แลนด์) ซึ่งช่วยในการสร้างคลังข้อมูลที่เป็นระบบ สามารถวิเคราะห์ความถี่และสถิติต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกคลังข้อมูลออกเป็น 4 หมวดตามประเภทของงานเขียนและกำหนดรหัสข้อมูลดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง 2

ชื่อคลังข้อมูลและตัวอย่างที่ใช้อ้างอิงข้อมูลในงานวิจัย

ลำดับ	ชื่อคลังข้อมูล	ประเภทงานเขียน อนุเฉท	ตัวอย่างที่ใช้อ้างอิง ข้อมูลวิจัย	จำนวนประโยค ที่ปรากฏ คำวิเศษณ์
1	Corpus A_paragraphhe descriptif	อนุเฉทเชิงบรรยาย	P.D.	220

ลำดับ	ชื่อคลังข้อมูล	ประเภทงานเขียน อนุเขต	ตัวย่อที่ใช้อ้างอิง ข้อมูลวิจัย	จำนวนประโยค ที่ปรากฏ คำวิเศษณ์
2	Corpus B_paragraphe narratif	อนุเขตเชิงเล่าเรื่อง	P.N.	207
3	Corpus C_paragraphe informatif	อนุเขตเชิงให้ข้อมูล	P.I.	223
4	Corpus D_paragraphe argumentatif	อนุเขตเชิงโต้แย้ง	P.A.	225
รวม				875

หลังจากการบันทึกประโยคที่ปรากฏคำวิเศษณ์ลงในซอฟต์แวร์ ELAN เสร็จสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยได้จำแนกประเภทข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ที่พบในงานเขียนอนุเขตทั้ง 4 ประเภท พร้อมทั้งบันทึกอัตราความถี่ของข้อผิดพลาดในแต่ละด้านลงในแบบบันทึกข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์และประมวลผลทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและการรายงานผล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลในแบบบันทึกข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อระบุสาเหตุของข้อผิดพลาดในมิติต่าง ๆ พร้อมทั้งนำเสนอประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และบริบทการสื่อสาร ซึ่งผ่านการตรวจแก้โดยผู้เชี่ยวชาญชาวฝรั่งเศส จากนั้นจึงดำเนินการสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยในเชิงลึก ตลอดจนนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในอนาคต

ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 ราย มีการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเขต รวมทั้งสิ้น 875 ประโยค (โดยปรากฏคำวิเศษณ์ประโยคละ 1 คำ) ซึ่งในจำนวนนี้พบข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ทั้งสิ้น 120 ประโยค คิดเป็น 13.75% เมื่อพิจารณารายบุคคลพบว่า มีผู้เรียนจำนวน 2 ราย ที่สามารถใช้คำวิเศษณ์โดยไม่ปรากฏข้อผิดพลาด ได้แก่ ETU_002 (ใช้งาน 31 ครั้ง) และ ETU_022 (ใช้งาน 20 ครั้ง) ในทางตรงกันข้าม พบผู้เรียนจำนวน 5 รายที่มีอัตราข้อผิดพลาดสูงอย่างเห็นได้ชัด ได้แก่ ETU_004 (ผิด 8 จาก 28 ครั้ง) ETU_015 (ผิด 9 จาก 38 ครั้ง) ETU_017 (ผิด 8 จาก 24 ครั้ง) ETU_018 (ผิด 8 จาก 18 ครั้ง) และ ETU_030 (ผิด 9 จาก 23 ครั้ง) โดยผู้วิจัยได้จำแนกข้อผิดพลาดที่พบออกเป็น 8 ด้าน ดังต่อไปนี้

ตาราง 3

ความถี่ของข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภท

ลำดับ	ข้อผิดพลาด ในการใช้คำวิเศษณ์	ความถี่ของข้อผิดพลาดในงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภท			
		อนุเขต เชิงบรรยาย	อนุเขต เชิงเล่าเรื่อง	อนุเขต เชิงให้ข้อมูล	รวม
1	การสะกดคำ	5	15	13	8
					41 (34.17%)
2	การวางตำแหน่ง คำวิเศษณ์ในประโยค	7	10	3	10
					30 (25%)

ลำดับ	ข้อผิดพลาด ในการใช้คำวิเศษณ์	ความถี่ของข้อผิดพลาดในงานเขียนอนุเจตแต่ละประเภท				รวม
		อนุเจต เชิงบรรยาย	อนุเจต เชิงเล่าเรื่อง	อนุเจต เชิงให้ข้อมูล	อนุเจต เชิงโต้แย้ง	
3	การใช้คำวิเศษณ์ใน ตำแหน่งคำคุณศัพท์	10	4	1	0	15 (12.5%)
4	การใช้คำวิเศษณ์ระบุ ปริมาณขยายคำนาม หรือกลุ่มคำนาม	0	12	1	1	14 (11.67%)
5	การใช้คำวิเศษณ์ระบุ การเปรียบเทียบ ชั้นกว่า	1	0	6	5	12 (10%)
6	การใช้คำวิเศษณ์ ขยายคำคุณศัพท์ที่มี ระดับความหมาย ชั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์	3	3	0	0	6 (5%)
7	การใช้คำคุณศัพท์ที่ ทำหน้าที่เสมือน คำวิเศษณ์	0	1	0	0	1 (0.83%)
8	การใช้คำวิเศษณ์ที่ ต้องเปลี่ยนเพศและ พจน์	1	0	0	0	1 (0.83%)
รวม		25 (20.83%)	47 (39.17%)	24 (20%)	24 (20%)	120 (100%)

เนื่องจากข้อจำกัดด้านพื้นที่ของบทความ ผู้วิจัยจึงไม่ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์โดยจำแนกตามประเภทของงานเขียนอนุเจต แต่จะมุ่งเน้นการนำเสนอตัวอย่างประโยคที่มีข้อผิดพลาดโดยภาพรวม พร้อมวิเคราะห์สาเหตุและเสนอแนวทางการปรับแก้ประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และบริบทการสื่อสาร โดยเรียงลำดับเนื้อหาจากข้อผิดพลาดที่พบความถี่สูงสุดไปจนถึงความถี่ต่ำสุดตามลำดับ

1. ข้อผิดพลาดด้านการสะกดคำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลชี้ให้เห็นว่า ข้อผิดพลาดด้านการสะกดเป็นประเด็นที่พบความถี่สูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับข้อผิดพลาดในด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกลักษณะการสะกดผิดออกเป็น 2 กรณีหลัก ได้แก่ 1) การสะกดผิดในลักษณะทั่วไป และ 2) การสะกดผิดในกระบวนการเปลี่ยนรูปคำ (la dérivation)

1.1 การสะกดผิดในลักษณะทั่วไป (การสะกดเกิน การสะกดขาด การสะกดผิด และการแยกคำ)

[1] *Les gens se tournent vers la commande de livres en ligne *plutôt que* d'aller dans les librairies. (P.I._037_ETU_008²)

แก้ไข Les gens se tournent vers [la lecture numérique]³ *plutôt que* [la lecture de livres imprimés.]

ข้อผิดพลาดในการเติม -s ในคำว่า *plutôt* ในตัวอย่าง [1] อาจมีสาเหตุมาจากความสับสนระหว่างคำว่า *plutôt* ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์แสดงทัศนคติหรือความพึงใจที่มีลักษณะเป็นคำประสมเชื่อมติดกันกับกลุ่มคำว่า *plus tôt* ที่เขียนแยกกัน โดยในกรณีหลัง *plus* ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นกว่าขยายคำว่า *tôt* ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ระบุเวลาและมีความหมายตรงข้ามกับคำว่า *plus tard*

[2] *Puis, il (le diplôme de DELF) est *toujour* dans la vie. (P.A._062_ETU_011)

แก้ไข Puis, il (le diplôme de DELF) est *toujours* [en vie.]

ผู้เรียนสะกดคำว่า *toujours* ในตัวอย่างที่ [2] โดยละการเติม -s ซึ่งเป็นส่วนประกอบคงที่ของคำ สาเหตุดังกล่าวอาจเกิดจากอิทธิพลของคำนาม *jour* ซึ่งเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของการประสมคำ (*tout* + *jour*) จนทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนเชิงโครงสร้าง นอกจากนี้ อาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยด้านสัทศาสตร์เนื่องจากพยัญชนะท้าย -s ในคำดังกล่าวไม่ออกเสียง โดยจะออกเสียงสิ้นสุดที่พยัญชนะท้าย -r → /R/ เท่านั้น ส่งผลให้ผู้เรียนสะกดคำตามเสียงที่ได้ยิน ทั้งนี้ ผู้วิจัยยังพบข้อผิดพลาดในลักษณะการละพยัญชนะท้ายในคำวิเศษณ์ประเภทอื่น ๆ เช่น **par ailleur* (P.I._002_ETU_001) แทนคำที่ถูกต้องคือ *par ailleurs* เป็นต้น

[3] **Dont*, je pensais qu'il était lui. (P.N._122_ETU_025)

แก้ไข *Donc*, je pensais que [c'était] lui.

ในตัวอย่างที่ [3] ผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงความสับสนระหว่างคำว่า *dont* ซึ่งทำหน้าที่เป็นประพันธสรรพนาม (le pronom relatif) กับคำว่า *donc* ซึ่งทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์เชื่อมประโยคเพื่อระบุผลลัพธ์ ทั้งนี้ หากพิจารณาในมิติด้านสัทศาสตร์จะพบว่า คำว่า *dont* และ *donc* มีการออกเสียงที่แตกต่างกันชัดเจน คือ /dɔ̃/ และ /dɔ̃k/ ตามลำดับ ซึ่งหากผู้เรียนสามารถจำแนกการออกเสียงของทั้ง 2 คำได้อย่างถูกต้องก็จะช่วยลดโอกาสการเกิดข้อผิดพลาดในการเลือกใช้รูปเขียนในงานเขียนได้

[4] **En fin*, elle affecte la distribution des livres avec la communauté locale. (P.I._079_ETU_015)

แก้ไข *Enfin*, elle [effectue] la distribution des livres avec la communauté locale.

ในกรณีที่ผู้เรียนเขียนคำว่า *enfin* แยกออกเป็น 2 คำ ได้แก่ *en* (คำบุพบท) และ *fin* (คำนาม) นั้น เมื่อพิจารณาจากบริบทแวดล้อมที่ปรากฏคำเชื่อม *d'abord* และ *ensuite* ในลำดับก่อนหน้าจึงวิเคราะห์ได้ว่าผู้เรียนตั้งใจใช้คำวิเศษณ์ *enfin* เพื่อแสดงการลำดับความคิด อย่างไรก็ตาม การที่ผู้เรียนเขียนแยกคำอาจมีสาเหตุมาจากความสับสนกับกลุ่มคำบุพบท (la locution prépositive) *en fin* ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับ *à la fin* หรืออาจเกิดจากกระบวนการเทียบเคียงเชิงโครงสร้างกับกลุ่มคำวิเศษณ์ (la locution adverbiale) ที่ขึ้นต้นด้วย *en* และตามด้วยคำนาม เช่น *en somme*, *en résumé* หรือ *en conclusion* เป็นต้น

* หมายถึง ประโยคมีข้อผิดพลาดบางประการ

² P.I. หมายถึง อนุเขตเชิงให้ข้อมูล (le paragraphe informatif) 037 หมายถึง ลำดับประโยคในคลังข้อมูลอนุเขตเชิงให้ข้อมูลที่บันทึกไว้ในซอฟต์แวร์ ELAN และ ETU_008 หมายถึง ประโยคของผู้เรียนคนที่ 8

³ คำในเครื่องหมาย [...] หมายถึง คำหรือประโยคที่ผู้วิจัยปรับแก้เพื่อให้โครงสร้างและ/หรือความหมายถูกต้องหรือสมบูรณ์มากขึ้น

1.2 การสะกดผิดในกระบวนการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์

[5] **Finallement*, on peut dire que c'est un être humain bien fait. (P.D._143_ETU_024)

แก้ไข *Finalement*, on peut dire que c'est un être humain bien fait.

ในตัวอย่างที่ [5] ตามกฎการสร้างคำวิเศษณ์จากคำคุณศัพท์ที่ลงท้ายด้วย -al ผู้เรียนจะต้องเปลี่ยนคำคุณศัพท์เพศชายให้เป็นเพศหญิงโดยการเติม -e (เช่น *final* → *finale*) จากนั้นจึงเติมคำปัจจัย -ment เพื่อให้ได้รูปคำวิเศษณ์ที่ถูกต้อง เช่น *finalement* การที่ผู้เรียนซ้อนพยัญชนะ -l เพิ่มอีกหนึ่งตัว จึงถือเป็นข้อผิดพลาดในระดับสัณฐานวิทยาของการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์ ซึ่งส่งผลต่อเนื่องไปยังรูปคำวิเศษณ์ ทั้งนี้ ข้อผิดพลาดดังกล่าวอาจเกิดจากการแทรกแซงของภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนอาจมีความคุ้นชินกับคำว่า *finally* ซึ่งมีการซ้อนพยัญชนะ -l สองตัว จึงนำรูปแบบการสะกดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในภาษาฝรั่งเศส

2. ข้อผิดพลาดในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค

การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ภายในประโยคภาษาฝรั่งเศสนับเป็นอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์อยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากตำแหน่งของคำวิเศษณ์มีความซับซ้อนและแปรผันไปตามชนิดคำที่ถูกขยาย สาเหตุหลักของข้อผิดพลาดจึงมาจากข้อจำกัดของผู้เรียนในการจดจำกฎที่หลากหลายตลอดจนปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดเรียงโครงสร้างประโยค ดังจะปรากฏในตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 ข้อผิดพลาดในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์

ตามหลักไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์จะต้องจัดวางไว้ด้านหน้าคำคุณศัพท์เสมอ อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่าผู้เรียนบางส่วนยังคงวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ไว้ด้านหลังคำคุณศัพท์ ซึ่งถือเป็นข้อผิดพลาดเชิงโครงสร้างที่สะท้อนถึงความสับสนในการลำดับคำภายในวลี

[6] **Ses joues semblent roses naturellement*. (P.D._127_ETU_021)

แก้ไข *Ses joues semblent naturellement roses*.

ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าข้อผิดพลาดในตัวอย่างที่ [6] อาจมีสาเหตุสำคัญมาจากอิทธิพลแทรกแซงจากภาษาแม่ โดยผู้เรียนมีแนวโน้มในการสร้างประโยคภาษาฝรั่งเศสผ่านกระบวนการแปลตรงตัว (la traduction littérale) ตามโครงสร้างภาษาไทย ซึ่งกำหนดให้คำวิเศษณ์ในวลีคุณศัพท์ต้องจัดวางไว้หลังคำคุณศัพท์ที่ถูกขยายเสมอ ดังปรากฏในโครงสร้างประโยคตัวอย่างภาษาไทยที่ว่า *แก้มของหล่อนเป็นสีชมพูอย่างเป็นธรรมชาติ* ซึ่งลำดับคำดังกล่าวขัดกับกฎทางวากยสัมพันธ์ของภาษาฝรั่งเศส

2.2 ข้อผิดพลาดในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา

ความหลากหลายของกาลในภาษาฝรั่งเศส ซึ่งประกอบด้วยกริยารูปกาลเดียว กริยารูปกาลประสม และกริยารูปกลาง ส่งผลให้การจัดวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ขยายกริยากลายเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับผู้เรียนชาวไทย จากการศึกษาวิจัยพบข้อผิดพลาดในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ขยายกริยาที่ครอบคลุมทั้ง 3 รูปกาล

2.2.1 คำวิเศษณ์ขยายคำกริยารูปกาลเดียว (les verbes au temps simple)

ตามหลักไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายกริยาในรูปกาลเดียวจะต้องจัดวางไว้ด้านหลังคำกริยาเสมอ ดังนั้น การที่ผู้เรียนวางคำวิเศษณ์ไว้ด้านหน้ากริยาในรูปกालดังกล่าวจึงถือเป็นข้อผิดพลาดทางวากยสัมพันธ์ที่ชัดเจน

[7] **Je toujours reste dans ma chambre*. (P.N._113_ETU_023)

แก้ไข *Je reste toujours dans ma chambre*.

* หมายถึง ประโยคมีข้อผิดพลาดบางประการ

เมื่อพิจารณาผ่านการวิเคราะห์แบบแปลตรงตัวจะพบว่าโครงสร้างประโยคของผู้เรียนในตัวอย่างที่ [7] มีความสอดคล้องกับรูปแบบวากยสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งมักจัดวางคำวิเศษณ์ระบุความถี่ เช่น *always* หรือ *usually* ไว้ด้านหน้าคำกริยาแท้ เช่น *I always stay in my bedroom*. ปรากฏการณ์นี้สะท้อนให้เห็นถึงการแทรกแซงจากภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการจัดเรียงลำดับคำในภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียน

2.2.2 คำวิเศษณ์ขยายคำกริยา รูปกาลประสม (les verbes au temps composé)

ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นถึงประเด็นปัญหาสำคัญในการจัดวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายกริยา รูปกาลประสมซึ่งมีความสลับซับซ้อนเชิงโครงสร้างมากกว่ารูปกาลเดี่ยว

[8] *Puis, ma vie a changé **vraiment**. (P.N._145_ETU_030)

แก้ไข Puis, ma vie a **vraiment** changé.

ในกริยา รูปกาลประสม ตำแหน่งของคำวิเศษณ์จะแปรผันตามลักษณะของคำ โดยคำวิเศษณ์พยางค์สั้นหรือคำวิเศษณ์ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน เช่น *bien, un peu, beaucoup* มักวางอยู่ระหว่าง *l'auxiliaire* และ *le participe passé* ด้วยเหตุนี้ การที่ผู้เรียนวางคำวิเศษณ์ *vraiment* ไว้หลัง *le participe passé* จึงสันนิษฐานได้ว่าเกิดจากอิทธิพลของโครงสร้างภาษาไทยที่วางส่วนขยายไว้ท้ายประโยค เช่น *จากนั้นชีวิตของฉันเปลี่ยนไปอย่างแท้จริง* อย่างไรก็ตาม ไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสยังมีข้อยกเว้นที่สร้างความสับสนแก่ผู้เรียน เช่น คำวิเศษณ์ที่มีจำนวนพยางค์มาก เช่น *rapidement* หรือกรณีที่มีคำวิเศษณ์ปรากฏพร้อมกัน 2 คำ เช่น *trop bêtement* มักจะถูกจัดวางไว้หลัง *le participe passé* ความซับซ้อนของกฎที่มีทั้งรูปแบบมาตรฐานและข้อยกเว้นเป็นปัจจัยหลักทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์

2.2.3 คำวิเศษณ์ขยายคำกริยา รูปกลาง (les verbes à l'infinitif)

ในส่วนของกริยา รูปกลาง ตำแหน่งมาตรฐานของคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายมักจะปรากฏอยู่ด้านหน้าคำกริยา อย่างไรก็ตาม อาจพบการวางคำวิเศษณ์ไว้หลังกริยา รูปกลางได้ในบางกรณีเพื่อรักษาความไพเราะของการออกเสียง (*l'euphonie*) (Pellat & Fonvielle, 2016, p. 191) ดังนั้น การที่ผู้เรียนบางส่วนนำคำวิเศษณ์ไปวางไว้ท้ายประโยค จึงส่งผลให้โครงสร้างประโยคผิดเพี้ยนไปจากรูปแบบมาตรฐาน

[9] *On peut utiliser la langue française **bien**. (P.A._084_ETU_015)

แก้ไข On peut (**bien**) utiliser la langue française.

[On peut maîtriser **correctement** la langue française.]

นอกจากข้อผิดพลาดด้านการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ *bien* ไว้ท้ายประโยคแล้ว ประโยคดังกล่าวยังปรากฏลักษณะความซ้ำซ้อนเชิงความหมาย เนื่องจากการใช้กริยา *pouvoir* ซึ่งบ่งชี้ถึงขีดความสามารถร่วมกับคำวิเศษณ์ *bien* ในบริบทนี้ทำให้เกิดความหมายที่ทับซ้อนกัน ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้ตัดคำใดคำหนึ่งออกหรือแทนที่ด้วยคำวิเศษณ์อื่นที่มีความจำเพาะเจาะจงมากกว่า เช่น *correctement* นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้เสนอให้ใช้กริยา *maîtriser* แทนกริยา *utiliser* เนื่องจาก *maîtriser* สื่อถึงการมีทักษะหรือความเชี่ยวชาญในศาสตร์เฉพาะด้าน เช่น การใช้ภาษา ทั้งนี้ ผู้วิจัยยังคงตั้งข้อสันนิษฐานว่าข้อผิดพลาดในตัวอย่างนี้ มีรากฐานมาจากอิทธิพลแทรกแซงของโครงสร้างภาษาไทยที่มักวางคำวิเศษณ์ไว้ท้ายประโยค *เราสามารถใช้อังกฤษได้ดี*

3. ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์

ผู้เรียนประสบปัญหาในการจำแนกหน้าที่ของคำวิเศษณ์และคำคุณศัพท์ โดยปรากฏข้อผิดพลาดในโครงสร้างประโยคสัมพันธกริยา (*la construction copulative*) ซึ่งประกอบด้วย S+COPULE+ATTRIBUT

* หมายถึง ประโยคมีข้อผิดพลาดบางประการ

ทั้งนี้ พบว่าผู้เรียนมีการใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งส่วนเติมเต็มประธาน (*l'attribut du sujet*) แทนที่คำคุณศัพท์ ซึ่งขัดกับกฎทางไวยากรณ์ที่กำหนดให้ตำแหน่งดังกล่าวต้องเป็นคำคุณศัพท์เพื่อทำหน้าที่ขยายประธาน

[10] **Ses sourcils sont naturellement.* (P.D._101_ETU_016)

แก้ไข *Ses sourcils sont naturels.*

จากตัวอย่างข้างต้น พบว่า ผู้เรียนนำคำวิเศษณ์แสดงอาการ *naturellement* ซึ่งสร้างขึ้นจากการเติมคำปัจจัย *-ment* เข้ากับคำคุณศัพท์รูปเพศหญิงมาจัดวางในตำแหน่งส่วนเติมเต็มประธานเพื่อขยายคำนาม *ses sourcils* ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค การใช้คำผิดประเภทดังกล่าวนำไปสู่ข้อผิดพลาดทางวากยสัมพันธ์ที่ชัดเจน เนื่องจากตำแหน่งนี้กำหนดให้ใช้คำคุณศัพท์ *naturels* เพื่อแสดงคุณลักษณะของประธานเท่านั้น สาเหตุของข้อผิดพลาดอาจมีรากฐานมาจากความสับสนในการจำแนกชนิดคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระหว่างคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางสัณฐานวิทยาในฐานะตระกูลคำเดียวกัน (*les mots de la même famille*) นอกจากนี้ ข้อมูลยังชี้ให้เห็นว่า ข้อผิดพลาดนี้เป็นปัญหาเชิงระบบของผู้เรียนรายบุคคล ดังปรากฏข้อผิดพลาดซ้ำในกรณีอื่น เช่น **Son nez sont parfaitement.* (P.D._103_ETU_016) ซึ่งรูปที่ถูกต้องคือ *Son nez est parfait.*

นอกเหนือจากความสับสนในการใช้คำวิเศษณ์แสดงอาการที่ลงท้ายด้วยคำปัจจัย *-ment* ในตำแหน่งคำคุณศัพท์แล้ว ผลการศึกษายังตรวจพบข้อผิดพลาดในลักษณะการใช้คำวิเศษณ์ *bien* และ *mal* แทนที่คำคุณศัพท์ *bon(ne)* และ *mauvais(e)* ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนยังประสบปัญหาในการแยกแยะหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำที่มีความหมายเชิงประเมินคุณค่าแม้ว่าคำทั้ง 2 กลุ่มจะมีความหมายในเชิงอรรถศาสตร์ที่ใกล้เคียงกันก็ตาม

[11] **Mon point est très mal.* (P.N._095_ETU_018)

แก้ไข [*Mes notes*] sont très *mauvaises.*

ในตัวอย่างที่ [11] ผู้เรียนเลือกใช้คำวิเศษณ์ *mal* ในตำแหน่งส่วนเติมเต็มประธานเพื่อขยายคำนาม *mon point [mes notes]* ในโครงสร้างประโยคสัมพันธ์กริยา ซึ่งเป็นข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่ต้องแก้ไขโดยการใช้คำคุณศัพท์ *mauvaises* แทนเพื่อให้ถูกต้องตามหลักวากยสัมพันธ์ นอกจากประเด็นเรื่องความสับสนในการจำแนกชนิดคำแล้ว ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าข้อผิดพลาดดังกล่าวมีรากฐานมาจากอิทธิพลของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน เมื่อพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบ ภาษาไทยไม่มีการจำแนกคำคุณศัพท์ออกจากคำวิเศษณ์อย่างเด็ดขาด ดังจะเห็นได้จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ที่ระบุว่า คำว่า “ดี” หรือ “เลว/ไม่ดี” จัดเป็นคำวิเศษณ์ทั้งในบริบทที่ขยายนามและขยายกริยา ความแตกต่างเชิงโครงสร้างนี้ส่งผลให้ผู้เรียนถ่ายโอนกฎจากภาษาไทยมาใช้ในภาษาฝรั่งเศสจนเกิดความสับสนในการเลือกใช้คู่คำระหว่าง *bien/bon(ne)* และ *mal/mauvais(e)* เช่น **Mon point est bien.* (P.N._095_ETU_018) ซึ่งรูปที่ถูกต้องคือ [*Mes notes*] sont *bonnes.*

4. ข้อผิดพลาดในการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม

ในส่วนของข้อผิดพลาดจากการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณเพื่อขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม ผู้วิจัยสามารถจำแนกประเภทของข้อผิดพลาดออกเป็น 2 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) ข้อผิดพลาดด้านตำแหน่งของกลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณ ดังปรากฏในตัวอย่างที่ [12] และ 2) ข้อผิดพลาดด้านการเลือกใช้คำเชื่อมระหว่างกลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณและคำนามที่ถูกขยาย ดังปรากฏในตัวอย่างที่ (13)a – (13)c

* หมายถึง ประโยคมีข้อผิดพลาดบางประการ

[12] *Enfin, tu ne passes pas *de temps beaucoup* pour la langue. (P.A._135_ETU_027)

แก้ไข Enfin, tu ne passes pas *beaucoup de temps* [à l'apprentissage de la langue].

ตามหลักวากยสัมพันธ์ภาษาฝรั่งเศส กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณจะต้องจัดวางไว้ด้านหน้าคำนามหรือกลุ่มคำนามเสมอ อย่างไรก็ตาม จากตัวอย่างข้างต้นกลับพบว่า ผู้เรียนวางกลุ่มคำวิเศษณ์ดังกล่าวไว้ด้านหลังคำนาม ซึ่งข้อผิดพลาดนี้อาจวิเคราะห์ได้ว่าเป็นผลมาจากอิทธิพลแทรกแซงของภาษาไทย เนื่องจากระบบไวยากรณ์ไทย คำวิเศษณ์ระบุปริมาณมักปรากฏหลังคำนามที่ขยาย เช่น เธอไม่ใช้เวลามากสำหรับการเรียนภาษา ปรากฏการณ์นี้สะท้อนให้เห็นถึงการถ่ายโอนโครงสร้างจากภาษาแม่มาใช้ในภาษาฝรั่งเศสโดยตรง

แม้ผู้เรียนส่วนใหญ่จะสามารถจัดวางกลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณ เช่น *trop, beaucoup, assez, un peu, peu* ไว้ด้านหน้าคำนามได้ถูกต้องตามโครงสร้างวากยสัมพันธ์ของภาษาฝรั่งเศสแล้วก็ตาม แต่จากการศึกษายังคงตรวจพบข้อผิดพลาดในการเชื่อมโยงกลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณเข้ากับคำนาม โดยเฉพาะความสับสนในการใช้หรือการละเลยบุพบท *de/d'* ซึ่งเป็นองค์ประกอบบังคับทางไวยากรณ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

[13a] *Il y a *beaucoup du bénéfés*. (P.N._011_ETU_003)

แก้ไข Il y a *beaucoup de bénéfés* [à apprendre plusieurs langues].

[13b] *J'ai *beaucoup les amis*. (P.N._082_ETU_016)

แก้ไข J'ai *beaucoup d'amis*.

[13c] *J'ai eu *peu ami*. (P.N._068_ETU_014)

แก้ไข J'ai *peu d'amis*.

จากการพิจารณาตัวอย่างที่ [13a] พบว่า ผู้เรียนเลือกใช้รูป *du* เพื่อเชื่อมคำวิเศษณ์และคำนาม ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นการนำรูปบุพบทลดรูป (*l'article contracté : de + le*) มาใช้โดยคลาดเคลื่อน ส่วนในตัวอย่างที่ [13b] ปรากฏข้อผิดพลาดในลักษณะของการละเลยบุพบท *de* หลังคำวิเศษณ์ *beaucoup* แต่ยังรักษารูปคำนานำหน้านามชี้เฉพาะ (*l'article défini : les*) ไว้ในประโยค ในขณะที่ตัวอย่างที่ [13c] แม้ผู้เรียนจะมีการตัดคำนำหน้านามออกตามกฎ แต่กลับไม่ได้เติมบุพบท *de* เพื่อเชื่อมคำวิเศษณ์และคำนาม ประโยคทั้ง 3 กรณีข้างต้นจึงถือเป็นข้อผิดพลาดที่สะท้อนถึงความสับสนในการใช้รูปบุพบทเชื่อมในวลีระบุปริมาณ

5. ข้อผิดพลาดในการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่า

โครงสร้างการเปรียบเทียบในภาษาฝรั่งเศสมีความหลากหลายตามชนิดคำที่ถูกขยาย โดยสามารถจำแนกรูปแบบวากยสัมพันธ์ได้ตามหน้าที่ดังนี้ ในกรณีที่ขยายคำคุณศัพท์หรือคำวิเศษณ์ จะใช้โครงสร้าง *plus / aussi / moins + ADJ.* หรือ *ADV. + que* หากขยายคำนาม จะต้องใช้โครงสร้าง *plus de / autant de / moins de + NOM + que* และหากทำหน้าที่ขยายคำกริยา จะใช้รูปแบบ *V + plus / autant / moins + que* จากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยพบลักษณะข้อผิดพลาดที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

[14] *Enfin, si nous avons la photocopie de ce diplôme dans notre CV, nous avons *plus chance qu'*autres personnes. (P.A._121_ETU_024)

แก้ไข Enfin, si nous avons ce diplôme dans notre CV, nous avons *plus de chance que d'*autres personnes [de trouver un travail].

* หมายถึง ประโยคมีข้อผิดพลาดบางประการ

จากการพิจารณาตัวอย่างที่ [14] พบข้อผิดพลาดในการสร้างประโยคเปรียบเทียบ โดยผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ *plus* เพื่อขยายคำนาม *chance* แต่ไม่ใช้บุพบท *de* นำหน้าคำนามดังกล่าว ซึ่งขัดกับหลักไวยากรณ์ที่กำหนดให้การเปรียบเทียบในระดับนามต้องใช้โครงสร้าง *plus de / autant de / moins de + NOM + que* เสมอ เพื่อให้การเชื่อมโยงระหว่างส่วนระบุปริมาณและคำนามมีความสมบูรณ์ตามหลักวากยสัมพันธ์

6. ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์

ผู้วิจัยพบข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ระบุระดับขั้น โดยผู้เรียนนำคำวิเศษณ์เหล่านี้ไปขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์ (*le superlatif absolu*) การใช้คำในลักษณะดังกล่าวส่งผลให้เกิดความหมายที่ซ้ำซ้อนและไม่ถูกต้องตามหลักวากยสัมพันธ์ของภาษาฝรั่งเศส ดังปรากฏในตัวอย่างต่อไปนี้

[15] *Les paysages varié sont *très magnifiques*. (P.N._003_ETU_001)

แก้ไข Les paysages variés sont [*vraiment*] *magnifiques*.

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ระบุระดับขั้น *très* ขยายคำคุณศัพท์ *magnifique* ซึ่งจัดเป็นคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์ และไม่สามารถรองรับการขยายด้วยคำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นทั่วไป เช่นเดียวกับคำคุณศัพท์ในกลุ่ม *merveilleux, admirable, extraordinaire, superbe, excellent* หรือ *essentiel* การใช้ *très* ในบริบทนี้จึงนำไปสู่ข้อผิดพลาดทั้งในด้านไวยากรณ์และความหมาย เนื่องจากการซ้อนทับความหมายที่ขัดต่อตรรกะทางภาษา อย่างไรก็ตาม คำคุณศัพท์กลุ่มนี้สามารถขยายได้ด้วยคำวิเศษณ์บางประเภทที่เน้นย้ำความเด็ดขาดหรือความเป็นจริง เช่น *vraiment, absolument* หรือ *tout à fait* ทั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าสาเหตุของข้อผิดพลาดอาจเกิดจากการแทรกแซงของภาษาไทย ซึ่งคำวิเศษณ์ระบุระดับขั้น “มาก” สามารถขยายคำคุณศัพท์ที่มีความหมายสูงสุดอย่างสมบูรณ์ได้โดยไม่ผิดกฎ เช่น *ทิวทัศน์อลังการมาก* ปัจจัยดังกล่าวจึงส่งผลให้ผู้เรียนถ่ายโอนกฎจากภาษาแม่มาใช้ในภาษาฝรั่งเศส

7. ข้อผิดพลาดในการเลือกใช้คำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เสมือนคำวิเศษณ์

แม้คำคุณศัพท์ *seul* และคำวิเศษณ์ *seulement* จะถูกจัดอยู่ในตระกูลคำเดียวกัน แต่ประเด็นที่สร้างความสับสนแก่ผู้เรียน คือ การที่คำคุณศัพท์ *seul* สามารถทำหน้าที่ในเชิงคำวิเศษณ์ (*l'adjectif à valeur adverbiale*) ได้ในบางบริบท ปรากฏการณ์ทางไวยากรณ์นี้ส่งผลให้ผู้เรียนประสบปัญหาในการจำแนกหน้าที่และเลือกใช้รูปคำให้สอดคล้องกับความหมายที่ต้องการสื่อสารอย่างแม่นยำ

[16] *Maintenant, je ne vais pas à la plage avec mes amis parce que je vais à la plage *seulement*. (P.N._078_ETU_015)

แก้ไข Maintenant, je ne vais pas à la plage avec mes amis, j'y vais *seul(e)*.

จากการตีความบริบทในประโยคข้างต้นพบว่า ผู้เรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อความหมายในลักษณะสถานะการกระทำตามลำพัง ด้วยเหตุนี้ การเลือกใช้คำวิเศษณ์ *seulement* ซึ่งมีความหมายในเชิงจำกัดขอบเขต “เพียง” จึงไม่สอดคล้องกับบริบทที่ต้องการสื่อสาร จึงต้องใช้คำคุณศัพท์ *seul* ซึ่งในบริบทนี้ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มประธานในเชิงวิเศษณ์ เพื่อสื่อความหมายว่า “ตามลำพัง” นอกจากนี้ เนื่องจาก *seul* มีสถานะทางไวยากรณ์เป็นคำคุณศัพท์ ผู้เรียนจึงต้องคำนึงถึงกฎการผันรูปตามเพศและพจน์ให้สอดคล้องกับประธานของประโยค เพื่อให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส

* หมายถึง ประโยคมีข้อผิดพลาดบางประการ

8. ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์

โดยหลักการทั่วไป คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสจะมีรูปคงที่และไม่ผันตามเพศหรือพจน์ (Invariable) อย่างไรก็ตาม ปรากฏข้อยกเว้นในคำว่า *tout* ซึ่งมีที่มาจากคำคุณศัพท์ จึงยังคงรักษาคุณสมบัติบางประการในการเปลี่ยนรูปไว้ โดยคำวิเศษณ์ *tout* จะต้องมีการเปลี่ยนรูปให้สอดคล้องกับคำคุณศัพท์เพศหญิง (ทั้งรูปเอกพจน์และพหูพจน์) ในกรณีที่คำคุณศัพท์นั้นขึ้นต้นด้วยพยัญชนะหรือ *h aspiré* เพื่อรักษาความสละสลวยของการออกเสียง ดังปรากฏรายละเอียดในตัวอย่างต่อไปนี้

[17] *Elle a la peau naturellement **tout lisse**. (P.D._024_ETU_004)

แก้ไข Elle a la peau naturellement **toute lisse**.

จากตัวอย่างที่ [17] พบข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ *tout* เพื่อขยายคำคุณศัพท์ *lisse* ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์เพศหญิงเอกพจน์ที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ ในกรณีนี้ผู้เรียนไม่ได้ผันรูปคำวิเศษณ์ให้สอดคล้องตามกฎเฉพาะทางไวยากรณ์ ส่งผลให้ประโยคดังกล่าวไม่สมบูรณ์ ทั้งนี้ จำเป็นต้องเปลี่ยนรูปจาก *tout* เป็น *toute* เพื่อให้สอดคล้องกับเพศและพจน์ของคำคุณศัพท์ที่ตามมาตามหลักการผันรูปคำวิเศษณ์ในกรณีพิเศษ

อภิปรายผล

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ทางไวยากรณ์เชิงบรรทัดฐาน (la grammaire normative) เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเอททั้ง 4 ประเภท ซึ่งผลการศึกษาพบข้อผิดพลาดรวมทั้งสิ้น 8 ประเด็นหลัก ในทัศนะของผู้เชี่ยวชาญเจ้าของภาษา แม้ข้อผิดพลาดทุกด้านจะส่งผลกระทบต่อระดับความถูกต้องของภาษาเขียนอย่างมีนัยสำคัญ แต่ในด้านอรรถศาสตร์ส่วนใหญ่กลับไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร เนื่องจากยังสามารถอนุมานความหมายตามเจตนาของผู้เรียนได้ชัดเจน นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญยังระบุว่า ข้อผิดพลาดบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดวางตำแหน่งคำวิเศษณ์เริ่มเป็นที่ยอมรับและมีการใช้อย่างแพร่หลายในหมู่ผู้พูดชาวฝรั่งเศสยุคปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในเชิงโครงสร้าง ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าการใช้คำวิเศษณ์แทนที่คำคุณศัพท์ ถือเป็นข้อผิดพลาดที่ร้ายแรงที่สุด เนื่องจากส่งผลให้ทั้งโครงสร้างวากยสัมพันธ์และมิติทางความหมายของประโยคขาดความสมบูรณ์

สาเหตุสำคัญของข้อผิดพลาดมีรากฐานมาจากความซับซ้อนของระบบภาษาฝรั่งเศส ผนวกกับข้อจำกัดด้านองค์ความรู้และความเข้าใจของผู้เรียน ทั้งในมิติของระบบไวยากรณ์ (la grammaire) ระบบวิทยานวณคำ (la morphologie) และระบบวากยสัมพันธ์ (la syntaxe) ประเด็นที่ปรากฏชัด ได้แก่ ความคลาดเคลื่อนในการสะกดคำ การใช้คำบุพบทในกลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณ และความสับสนในโครงสร้างการเปรียบเทียบขั้นกว่า นอกจากนี้ ยังพบปัญหาการใช้คำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นขยายคำคุณศัพท์ที่มีความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์ การวางคำวิเศษณ์ผิดตำแหน่ง รวมถึงการละเลยกฎการผันรูปคำวิเศษณ์ตามเพศและพจน์ในกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่านอกจากปัจจัยทางภาษาแล้ว ข้อผิดพลาดดังกล่าวยังอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ร่วมด้วย

ประการแรก แม้ผู้เรียนจะได้รับอนุญาตให้ใช้พจนานุกรมเพื่อสืบค้นและตรวจทานคำศัพท์ในระหว่างการทำแบบทดสอบ แต่ผลการศึกษกลับพบข้อผิดพลาดในการสะกดคำในอัตราที่สูงกว่าข้อผิดพลาดด้านอื่น ๆ ปรากฏการณ์นี้สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนยังคงมีข้อจำกัดด้านคลังคำศัพท์และขาดความถี่ถ้วนในการตรวจสอบภาษา อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าปัจจัยด้านข้อจำกัดทางเวลาอาจส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้พจนานุกรมเพื่อตรวจทานความถูกต้องได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งข้อค้นพบด้านการสะกดคำนี้มีความสอดคล้องกับ

* หมายถึง ประโยคมีข้อผิดพลาดบางประการ

งานวิจัยของประภา ศรีแสงทรัพย์ (2560) ที่ศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์ของผู้เรียนชาวไทย และตรวจพบว่าการสะกดคำผิดในลักษณะการตกหล่น การเพิ่มส่วนเกิน และการใช้รูปคำที่คลาดเคลื่อนเป็นประเภทข้อผิดพลาดที่ปรากฏบ่อยที่สุดเช่นกัน

ประการที่สอง ผู้เรียนบางส่วนยังคงมีข้อผิดพลาดในลักษณะซ้ำเดิมแม้จะผ่านกระบวนการตรวจแก้ และรับฟังคำอธิบายเพิ่มเติมในชั้นเรียนแล้วก็ตาม เช่น การเลือกใช้คำวิเศษณ์แทนที่คำคุณศัพท์อย่างต่อเนื่อง ในตำแหน่งส่วนเติมเต็มประธานภายในโครงสร้างประโยคสัมพันธกริยา ปรากฏการณ์นี้อาจวิเคราะห์ได้ว่าระบบกฎภายใน (Internal Rules) ซึ่งเป็นการสร้างระบบความเข้าใจขึ้นมาเองของผู้เรียนขาดความเสถียร หรืออาจเกิดจากตัวแปรด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Richards and Schmidt (2002) ในประเด็นเรื่องข้อผิดพลาดที่ถูกเหนี่ยวนำอันเป็นผลมาจากการถ่ายโอนการฝึกฝนหรือวิธีการสอนที่คลาดเคลื่อน เช่น คำอธิบายที่ยังขาดความชัดเจน หรือการเลือกใช้ตัวอย่างในแบบฝึกหัดที่ส่งผลให้ผู้เรียนสร้างข้อสรุปกฎทางไวยากรณ์ที่ผิดไปจากความเป็นจริง

ผู้วิจัยตั้งข้อสันนิษฐานเพิ่มเติมว่า การแทรกแซงจากภาษาไทยในฐานะภาษาแม่ และภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1 ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ โดยเฉพาะข้อผิดพลาดทางวากยสัมพันธ์ที่ปรากฏซ้ำ เช่น การวางคำวิเศษณ์ไว้ท้ายประโยค ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการถ่ายโอนโครงสร้างจากภาษาไทย ลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับข้อค้นพบของ White (1991) ที่ชี้ให้เห็นถึงการแทรกแซงของภาษาแม่ในผู้เรียน 2 ภาษา นอกจากนี้ ยังพบการแทรกแซงจากภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการวางคำวิเศษณ์ระบุความถี่ไว้หน้าคำกริยา ซึ่งสะท้อนแนวคิดของ Lightbown and Spada (2006) ที่ว่าทั้งภาษาแม่และภาษาที่เคยเรียนรู้มาก่อนหน้าต่างมีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการรับรู้ภาษาใหม่ ทั้งนี้การถ่ายโอนเชิงลบจากทั้ง 2 ภาษานับเป็นปัจจัยสำคัญที่อาจนำไปสู่ข้อผิดพลาดที่แก้ไขได้ยากในผู้เรียนบางราย

เป็นที่ประจักษ์ว่าผู้เรียนที่มีระดับความรู้ความสามารถทางภาษาฝรั่งเศสในเกณฑ์ดี ย่อมมีแนวโน้มในการใช้คำวิเศษณ์ได้อย่างถูกต้องและมีอัตราการเกิดข้อผิดพลาดที่ต่ำกว่าผู้เรียนกลุ่มอื่น นอกจากนี้ยังมีความเป็นไปได้ว่า ผู้เรียนที่มีความเชี่ยวชาญทั้งในภาษาฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย จะมีความสามารถในการควบคุมอิทธิพลข้ามภาษา ไม่ให้เกิดการแทรกแซงเชิงลบที่ส่งผลต่อโครงสร้างภาษาใดภาษาหนึ่ง หรือหากปรากฏการแทรกแซงก็มักจะเป็นในลักษณะการถ่ายโอนเชิงบวกที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาใหม่ ข้อสันนิษฐานนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Benassaya (2023) ซึ่งระบุว่า ผู้เรียนชาวไทยที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับ B1 หรือเทียบเท่าขึ้นไปจะมีศักยภาพในการสะท้อนคิดเชิงข้ามภาษาและมีทักษะการอุปนัย ซึ่งเป็นกลไกที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษา

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

เมื่อพิจารณาว่าปัจจัยหลักของข้อผิดพลาดเกิดจากข้อจำกัดด้านความรู้ทางภาษา ผู้สอนจึงควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น การสร้างแบบฝึกหัดการเรียงคำในประโยคเพื่อให้ผู้เรียนคุ้นชินกับวากยสัมพันธ์ของคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำชนิดต่าง ๆ หรือแบบฝึกหัดการสร้างคำวิเศษณ์ โดยเน้นคำที่ไม่เป็นไปตามกฎ นอกจากนี้ ผู้สอนควรสร้างความสมดุลระหว่างไวยากรณ์เชิงบรรทัดฐาน (la grammaire normative) เพื่อความถูกต้องตามมาตรฐานและไวยากรณ์เชิงพรรณนา (la grammaire descriptive) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวิวัฒนาการและการใช้ภาษาในบริบทสังคมร่วมสมัย ในกรณีของข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแทรกแซงข้ามภาษา ผู้สอนควรประยุกต์ใช้แนวทางเชิงเปรียบเทียบ (l'approche contrastive) เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา ทั้งในมิติของรูปคำ โครงสร้าง และความหมาย และสร้าง

แบบฝึกหัดให้ผู้เรียนฝึกแปลประโยคที่ปรากฏคำวิเศษณ์จากภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาไทยหรือสลับกันเพื่อให้ผู้เรียนคุ้นชินกับตำแหน่งและความหมายของคำวิเศษณ์ทั้ง 2 ภาษา หากผู้เรียนเทียบเคียงความเหมือนและความแตกต่างได้ ก็จะช่วยลดข้อผิดพลาดและช่วยให้สื่อสารภาษาฝรั่งเศสได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

เนื่องจากงานวิจัยฉบับนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพียงสถาบันเดียว ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการขยายขอบเขตการเก็บข้อมูลไปยังผู้เรียนจากหลากหลายสถาบัน เพื่อเปรียบเทียบว่าลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสมีแนวโน้มที่สอดคล้องกันหรือไม่ นอกจากนี้ควรพิจารณาศึกษาการใช้คำวิเศษณ์ในกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับสมรรถนะทางภาษาระดับกลางหรือระดับสูง ซึ่งอาจปรากฏข้อผิดพลาดที่มีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนควรขยายขอบเขตการศึกษาสู่ทักษะการพูดเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อผิดพลาดในบริบทการสื่อสารที่หลากหลาย

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง “กลวิธีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในการเขียนอนุเฉทของนิสิตสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา” โดยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัย เงินรายได้ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ผู้วิจัยขอขอบคุณ Mme Alice Vittrant (Professeure des Universités, Université Lumière Lyon 2-Laboratoire Dynamique du Langage) เป็นอย่างสูง ที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด ตลอดจนช่วยตรวจสอบปรับแก้ประโยคภาษาฝรั่งเศสให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- นิชดา บุญข้า. (2568). *กลวิธีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในการเขียนอนุเฉทของนิสิตสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา*. [รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประภา ศรีแสงทรัพย์. (2560). การศึกษาข้อผิดพลาดด้านการใช้คำคุณศัพท์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนของนักศึกษาสาขาภาษาฝรั่งเศสธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยนานาชาติในประเทศไทย. *วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี*, 40(133), 64-73. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/bulletinatpf/article/view/139662>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- Benassaya, R. (2023). Mise à profit des compétences en anglais des apprenants pour l'identification et la formation des adverbes en -ment en français : le cas d'un groupe d'étudiants thaïlandais en deuxième année de licence de français. *Bulletin De l'Association Thaïlandaise des Professeurs de Français sous haut patronage royal de Son Altesse Royale la Princesse Maha Chakri Sirindhorn*, 46(146), 46-70. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/bulletinatpf/article/view/267642/175454>
- Creissels, D. (2006). *Syntaxe générale: une introduction typologique I*. Hermès Science Publications.

- Delatour, Y., Jennepin, D., Léon-Dufour, M. et Teyssier, B. (2004). *Nouvelle grammaire du français*. Hachette Français Langue Étrangère.
- Goes, J. (2022). Quand adjectif et adverbe se rencontrent. *Synergies Tunisie*, 5, 143-153.
<https://gerflint.fr/Base/Tunisie5/goes.pdf>
- Laurent, N. & Delaunay, B. (2019). *Bescherelle la grammaire pour tous*. Hatier.
- Lightbown, P. M. & Spada, N. (2006). *How languages are learned*. Oxford University Press.
- Pellat, J-C. & Fonvielle, S. (2016). *Le Grevisse de l'enseignant*. Magnard.
- Rey, A. (Ed.). (2018). *Le Robert micro : dictionnaire d'apprentissage de la langue française*. Le Robert.
- Richards, J. C., & Schmidt, R. W. (2002). *Longman dictionary of language teaching and applied linguistics*. Pearson Education Limited.
- Riegel, M., Pellat, J-C. & Rioul, R. (1994). *Grammaire méthodique du français*. Presses Universitaires de France.
- White, L. (1991). Adverb placement in second language acquisition : some effects of positive and negative evidence in the classroom. *Second Language Research*, 7(2), 133-161.
<http://www.jstor.org/stable/43104427>